

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

CAPVT XXI.

Otto interim rex, Frācorum regi vocatur occur-
 rere ad colloquium: Indicitur de vtriusque pla-
 cito locus & dies: Ibi tum confertæ sunt nuptiæ inter
 Ludouicum regem, & Ottonis germanam, Giselberti
 ducis relictam: vnde ille geminam prolem sustulit viri-
 lem, Lotharium atque Carolum. Ibi etiam Ludouicus
 offendit Ottoni perfidiam Normannorum, littori suo
 insidentium: Si iungat Francis rex Romanorum arma
 illis exterminandis, Lotharingiam illi cessuram in præ-
 mium. Oblitus erat Ludouicus obsequiorum quæ illi im-
 penderat & Wilhelmus Normannus, cum illum Henrico
 Ottonis patri conciliaret. Magnis tum conditionibus
 Ludouicus perpulit Ottonem vt annueret: quanuis
 Normannorum principum iam à memoria patris eius
 Henrici, quod supra significauimus, bonus esset in Saxo-
 nes respectus. Sed tum rex regi cessit postulanti. Ducunt
 vnà iunctis armis Rothomagum: vastant prouinciam:
 urbem autem inexpugnabilem cernentes, obsidionem
 non intentauere: aliquot leuia prælia commissa sunt: sed
 nulla memorabili re peracta, reges in sua quisq; redu-
 cunt exercitus. Henricus autem Ottonis regis frater,
 cum consortes belli deperissent, & iam auxilijs omni-
 bus destitutus videretur, arcem Lotharingiæ Kiuermont
 ingredi constituens, prohibitus est à sorore, Gisel-
 bertii relictâ iam tunc vidua. Quid est, inquit, frater,
 quod contendis iram regis in nos exasperare: maritum
 perdidisti, dum coniuratis in fratrem: & nunc prædia no-
 stra ad rapinam exponis. Cessit ergo, & in Franciâ con-
 cessit ad regem Ludouicâ, qui prouinciam Lotharingiæ
 cōmisit tutandam cuidam Vtoni, inter proceres Fran-
 corū primario, vt educaret Henricū Giselberti filium.

Inte-

Interim parabatur matrimonium, de quo praediximus inter Ludouicum regem Francorum, & relictam Giselberti, Ottonis Romanorum regis atque Henrici fratris sui germanam: quam rem praeroccupando antea commemoratam, huc in suum ordinem reuocamus: quomodo saepe praestat narrationis contextus.

CAPVT XXII.

Henricus Ottonis regis germanus, cum aliud se peresse nullum cerneret consilium, accitis quibusdam episcopis, quos ad rem iudicauit idoneos, improuisus regi fratri superuenit: & prouolutus genibus veniam precatur. Adstantes episcopi, verba precantis quibus poterant, adiuuere modis. Rex primum stupefactus haesit: deinde, *Qua*, inquit, iniuria a me exasperatus, tam in me cruento bello exarsisti, impacatissimum diu animum fouisti? semel ac iterum admissus in gratiam, rebellasti? Crimen hoc tuum etsi veniam non meretur, faciam tamen non quod mereris tu, sed me & fratrem, & regem decet: hostem oblitus, germanum accipio: eleuansque iacentem, permisit ad osculum: Tamen quo ad deferuesceret ira, iussit oculis elongatum, deduci in palatium in Ingelheym, quod Magnus Carolus exaedificauit: inde aliquot illi permisit ciuitates in Lotharingia: demum interuentione matris amborum superextantis, omnium criminum abolitione facta, plenam recepit in gratiam. Nec longum tempus in medio, cum moriente Bertoldo Bauarorum duce sine prole, eiusdem matris precibus rex flexus, ducatum illi donauit cum omni iuris solennitate: Habebat enim Henricus coniugem filiam Arnoldi quondam Bauariae ducis (vt etiam illa ratione non extraneus videretur) feminam prudentem, & omni flore pudicitiae formaeque multas praestantem.